

[John Winther]

fremskridtspartiet. Motiveringen er nemlig den ganske enkle, at man fremkommer med noget, som taget efter, skal vi sige sin enkle ordlyd i og for sig kan være en sandhed; det er disse berømte to-plus-to-er-fire-dagsordene.

Hvis vi andre nægter at være med til den slags ting, fordi vi altså ikke ønsker, at enhver forespørgselsdebat nødvendigvis skal udmunde i en dagsorden, der låser nogle ting fast, således at der bagefter simpelt hen ikke er nogen mulighed for at komme videre, ja, så kan fremskridtspartiets folketingsmedlemmer altså rejse land og rige rundt og sige: se nu, venstre og konservative, og hvem det ellers er, man specielt ønsker at konkurrere med for tiden, går altså ind for – og så kommer det: socialisme, beslaglæggelse af boliger, hvad ved jeg man kan få puttet ind i sådan et dagsordensforslag.

Jeg bryder mig egentlig ikke om at bruge så forfærdelig stærke ord, men jeg er lige ved at tilslutte mig det, der kom fra handelsministeren i den forbindelse. Jeg synes, det kunne være velgørende, hvis vi bare for én gangs skyld kunne få lov til at gennemføre en debat, uden at vi skal til at stemme om en dagsorden fra fremskridtspartiet. Vi stemmer naturligvis imod.

Til de andre ting, der er blevet sagt her i dag, skal jeg blot sige dette, at jeg synes, vi har fået mange udmærkede, nyttige oplysninger frem. Det er klart, at inden for de muligheder, som taletiden giver, vil der ikke være nogen teknisk mulighed for at svare på alle de mange spørgsmål, der er blevet rejst. Mange af de ting, som vi har været inde på – såvel jeg som andre ordførere her i dag – må nu drøftes videre i det energipolitiske udvalg. Det er vel også højst sandsynligt, at vi i forbindelse med nogle af spørgsmålene beder ministeren om at komme til et samråd. Personlig kan jeg f. eks. godt tænke mig at få et samråd om forsyningssikkerheden. Jeg har på fornemmelsen, at der nok er lidt divergens i handelsministerens og min opfattelse på dette område, men lad os drøfte det i et samråd. Jeg tror, det er et kompliceret spørgsmål, som nok kræver en tilbunds gående drøftelse.

Jeg vil gerne takke for det tilsagn, jeg fik fra handelsministeren om, at vi nu får alternative løsningsmodeller stillet op for den eventuelle anvendelse af naturgassen. Det

synes jeg er et godt skridt at komme videre. Vi er jo enige om, at naturgassen naturligvis udgør en væsentlig energiressource, som på den ene eller den anden måde skal udnyttes.

Langsted (CD):

Jeg vil gøre det kort og sige, at den debat, vi har haft i dag, nærmest kan opfattes som en slags stadier på livets vej »i udviklingen af nye energikilder« – eller gamle energikilder – som vi har brug for her i landet.

Der er dog én ting, jeg gerne vil fremhæve i denne forbindelse. Det er lidt ensidigt at omtale naturgassen som vores eneste nationale energikilde, for den kommer jo fra Nordsøen, hvor vi også har olien, som ganske vist måske går mere på international basis, men som dog trods alt også er en dansk energikilde.

Med hensyn til de foreslåede dagsordener kan jeg med de begrundelser, andre ordførere har givet, sige, at den af hr. Kaj Hansen foreslåede dagsorden stemmer vi imod.

Det samme gælder det af hr. Arentoft stillede forslag om motiveret dagsorden. Vi finder i øvrigt, at det, der står: at skatteyderne ikke skal tvinges til at betale ledningsanlæg, det er der heller ikke tale om. Så vidt jeg forstår, skal det afskrives på ganske normal forretningsmæssig måde, hvis der bliver tale om et ledningsanlæg for naturgas.

Gert Petersen (SF):

Jeg er lidt ked af, at hr. Erik Holst helt afviste at gå ind på prioriteringsdiskussionen i forbindelse med naturgasproblematikken, som vi drøfter her i dag. Jeg fik næsten på fornemmelsen, at hr. Erik Holst mente, at her førte vi en saglig diskussion, som han sagde, om naturgassen som sådan, og så skulle de oppe i PØ-udvalget afgøre prioriteringen. Om det så var på en mindre saglig måde, de skulle afgøre det deroppe, det ved jeg ikke rigtig. Jeg vil tro, at også prioriteringen på et eller andet tidspunkt vil ende her i salen, og jeg mener egentlig, at det havde været praktisk også at inddrage prioriteringsproblemerne i spørgsmålet om naturgassen. Hvor langt skal man gå? Hvor nødvendigt er det? Man kan da ikke drøfte spørgsmålet om, hvor nødvendigt det er, uden samtidig at komme ind på problemet om, hvor højt man vil prioritere det på listen over mere eller